

her, stiller sig imod Konventionernes Vedtagelse.

Med en Sag som den foreliggende, som drejer sig om Ratifikation af den internationale Konvention om Børns Beskæftigelse ved Landbrug, er Forholdet dette, at den allerede er tiltraadt af Østrig, Belgien, Estland, Irland, Italien, Japan, Polen, Sverige og Czekoslovakiet. Ser man paa, hvad Forslaget gaar ud paa, er det jo at sikre Børn under 14 Aar Adgang til at passe deres Skole. Det skulde man egentlig ikke synes kunde møde nogen Modstand. Ifølge Art. 1 maa Børn under 14 Aar ikke i Skoletiden beskæftiges eller arbejde i nogen offentlig eller privat Landbrugsvirksomhed eller i nogen Gren deraf, og, fortsætter man, hvis saadant Arbejde finder Sted udenfor Skoletiden, skal det være af en saadan Karakter, at det ikke virker skadeligt paa Skolegangen. Jeg synes, de Tanker, der er nedlagt heri, er af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke forstaar, de i det hele taget kan støde paa Modstand noget Sted. Man tager jo her alt muligt Hensyn til Landbruget, idet man siger: „For dog at give Børnene Adgang til praktisk Uddannelse ved Landbruget kan Skoletimerne og Skoletiderne lægges saaledes, at de tillader Børnene Beskæftigelse ved lettere Landbrugsarbejde, særlig lettere Høstarbejde. En Betingelse herfor er dog, at Skolegangen ikke derved nedsættes til mindre end 8 Maaneder om Aaret.“ Jeg har ogsaa studeret Sagerne, som har været til Behandling i det andet høje Ting, og lagt Mærke til, at der har været rejst Tvivl om, hvorvidt den Lovgivning, vi har, helt og fuldt dækker over dette Forhold, og paa givne Foranledning er der rettet en Forespørgsel derom til Arbejdsbureauet i Genève. Man har saaledes ønsket en Erklæring om, hvorledes Udtrykket „8 Maaneder“ skal forstaas; om det er 245 Skoledage fordelt paa Aarets 12 Maaneder, eller om det er 8 Maaneders uafbrudt Skoleundervisning. Hertil svarer Bureauet, at „den aarlige Skolegang“ skal forstaas som en Periode paa 8 Maaneders Undervisning, hvad enten denne Periode falder ud i eet eller deles ved Ferier, der tilsigter at lette Udførelsen af visse Landbrugsarbejder. Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den her i Landet gældende Skolelovgivning er i Overensstemmelse med Konventionen om Børns Beskæftigelse ved Landbrug, svarer Arbejdsbureauet, at med Undtagelse af den særlige Bestemmelse i den vestjydske Skoleordning, der tillader, at ældste Klasse kun søger Skolen i 6 Vintermaaneder og yngste Klasse i 6 Sommermaaneder,

er vor Lovgivning i øvrigt saaledes, at den helt og fuldt dækker over det, man ønsker, og Bureauet føjer til, at man kan se bort herfra, fordi den Ordning, her er Tale om, kun er gældende faa Steder og kun omfatter et ringe Antal Børn. Efter de Oplysninger, der saaledes foreligger nede fra Bureauet, vil Ratifikationen af denne Konvention ikke kræve nogen Ændring i den bestaaende Lovgivning.

Man kunde maaske som den ærede foregaaende Taler sige, at vi saa maaske heller ikke behøver at vedtage Konventionen. Men jeg vil dog henvise til, at disse Konventioner er blevet, til gennem alvorlige, langvarige Forhandlinger mellem Repræsentanter for mange forskellige Lande, og det har sin Betydning, at de forskellige Lande, som har sluttet sig til Folkenes Forbund, tiltræder de Konventioner, som Tid efter anden bliver vedtaget dernede. Der er nemlig Lande, der endnu ikke er saa vidt fremskredne med deres Lovgivning paa disse Omraader som vi og andre Lande, og det vil derfor have sin Betydning; at saa mange Lande som vel muligt tiltræder Konventionerne, idet det derved gøres lettere for de Lande, som endnu er langt tilbage, at faa tilsvarende Konventioner og Lovgivning gennemført.

Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Tvede: Ved Fremsættelsen af Forslag til Lov om Ratifikation af Konvention om Børns Beskæftigelse ved Landarbejde har Regeringen jo gjort sin Pligt overfor den internationale Arbejdskonference. Om Rigsdagen vil foretage noget videre med Forslaget, staar den jo frit for, om end det skal siges, at den danske Stat som Medlem af Nationernes Forbund har en vis Forpligtelse, dog ikke en juridisk, til at godkende saadanne Konventioner, som kan indpasses i Landets almindelige Forhold, og det har jo Danmark allerede gjort i flere Tilfælde. Vi har ratificeret Konventionerne om Arbejdsløshed, om Lavalder for Børns Arbejde i Industri, om Børns Natarbejde, om Lavalder for Børns Arbejde om Bord i Skibe, om Ulykkesforsikring i Landbruget og om Minimumslavalder for Kullempere og Fyrbødere. Det siger sig selv, at det er meget vanskeligt at finde en Affattelse, som kan være en Generalnævner for Bestemmelser, der skal have international Anvendelse, Bestemmelser, der skal passe hos os saavel som i Japan, Indien, Sydamerika o. s. v. Fra Konferencerne i 1919, 1920 og 1921 foreligger der 17 Konventioner. Af Kon-